

[Støtter.]

Jeg kan tilslutte mig den opfattelse, at det er nødvendigt at kende domstolenes endelige stilling til landsskatteretsafgørelsen, før vi begynder at lovgive.

Jeg kan med andre ord give ministerens konklusion min tilslutning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi befinder os jo her på et område, hvor vi må sige, at det nærmer sig det højere skoleridt i skattelovgivning. Der er i hvert fald en ting, der er helt sikkert, at vi her får en hel masse papirusseri. Det kan godt være, at når vi engang er færdige med at gennemgå hele området og domstolene har talt, at vi så skal gennemføre det papirusseri. Men jeg er enig med ministeren og flere af de øvrige ordførere, at det er for tidligt at gøre det nu.

Ømann (SF):

Nej, dette her er såmænd ikke det højere skoleridt, det er en sag, der spiller en overordentlig overordnet betydning for mange højtgagerede lønmodtageres skatteforhold. Det drejer sig om hele affæren omkring trusserederierne, omkring kommanditselskaberne, som ikke begrænser sig til rederivirksomhed, men som nu breder sin virksomhed ud over hele erhvervsfeltet. Det er en stor sag.

Jeg mener, at denne kommanditselskabsform, som er vokset frem af den kapitalistiske jungle uden at være lovruleret på nogen måde, kunne vi i og for sig godt tage livet af. Vi har nu ud over en regulering af aktieselskaberne fået et nyt skud på stammen, der hedder anpartsselskaber. Skulle valget derefter ikke være tilstrækkelig bredt, så har vi interessentskaber, men dér ved vi, hvordan reglerne er, for de er som for enkeltpersoner. Det er simpelt, og det er regulært.

Men denne skifting, der hedder kommanditselskaber, er der ingen der ved hvad er. Det er jo klart, at det skal volde problemer, når disse kommanditselskaber pludselig fra ubemærketheden vokser op til at blive noget vældigt, noget aktuelt og noget, som trænger til lovgivningsregler.

Der kan ikke lovgives isoleret og i denne situation på det område, som forslaget omfatter. Jeg synes heller ikke, det er en rimelig tendens, forslaget har, med djævlens

vold og magt at sige, at underskud skal komme til fradrag et eller andet sted. Hvorfor skal det det?

Jeg er enig med finansministeren i hans ord. Jeg ved ikke, hvor meget finansministeren vil gøre ved det, når han siger, at hele selskabsområdet i skatteretlig belysning trænger til en gennemgang og en undersøgelse.

Der er et andet felt, som kan nævnes i denne forbindelse, og det er enkeltmandsfirmaernes overgang til aktieselskaber. Det giver anledning til en masse fiduser og en masse sager, hvor man i virkeligheden både fra revisorerens side og fra skattemyndighedernes side befinder sig på gyngende grund. Dette kunne der med rette lovgives om, således at man undgår, at mange hæderlige, jeg understreger hæderlige, advokater og revisorer af deres klienter tvinges ind i nogle dispositioner, som mildest talt brækker deres tillidsforhold til det skattevesen, som de ellers har haft et godt samarbejde med til gavn for både klienterne, for dem selv og for skattevesenet. Der er i virkeligheden et meget stort behov for at tage hele dette felt op.

Arne Bjerregaard (KrF):

Om den nævnte landsskatteretsafgørelse er i overensstemmelse med lovgivningen, kan man måske betvivle, men eftersom sagen er sendt til domsafgørelse, må jeg sige, at vi i al fald fra vort parti vil afvente denne afgørelse.

I øvrigt vil vi gerne være med til at få mere kendskab til de transaktioner, der foregår på nævnte område, og være med til at lave en lovgivning, som er i overensstemmelse med det, der ønskes inden for disse selskaber, som vi har givet tilladelse til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glåstrup) (FP):

De indvendinger, som er fremført mod forslaget, gik jo igen fra ministerens indlæg. Der var to synspunkter, som skulle tale for, at vi skulle udsætte behandlingen af denne sag her.

Det første var, at landsskatteretsafgørelsen i øjeblikket er under behandling ved domstolene, og der kan måske gå nogle måneder, måske nogle år, før de har truffet afgørelsen. Man kan selvfølgelig overveje, om